

Premi Nobel d'Economia 2007, concedit a Leonid Hurwicz, Eric S. Maskin i Roger B. Myerson

Xavier Calsamiglia, *catedràtic d'economia
de la Universitat Pompeu Fabra*

Abstract

Economics is the study of institutions, or allocation mechanisms, which coordinate human actions aimed at satisfying human needs. Traditionally, economists concentrated their attention on a specific mechanism of social interaction: the market. In 1960 Hurwicz presented the theoretical tools to systematically consider alternative systems for coordinating economic activities. Unlike the design of a machine, where the coordination of all the pieces comes under the command of a single mind, the design of an economic mechanism should take two aspects into account: a) there are many decision units and each has its own goals which do not necessarily coincide, and b) information about needs, objectives, available resources and technology are dispersed among many actors and none of them knows all the data. Communication therefore becomes an essential tool for decision-making. Recent theoretical developments confirmed Hayek's intuition when, back in 1936, he claimed an epistemological status for dispersed knowledge analogous to the division of labour as the cornerstone on which to build economics as a social science.

In the late 1950's Hurwicz formalized the theoretical foundations for designing decentralized economic mechanisms which explicitly consider dispersed knowledge and the limitations of economic actors to acquire, process and transmit information. At the end of the 1960's there was a second wave of innovations: if information is dispersed, actors may have no interest in behaving in accordance with the rules and avoid controls to prevent this. It is therefore essential to design self-regulated mechanisms to ensure that actors are encouraged to act according to the rules and provide the appropriate information. This new approach has influenced almost all economic theory in recent decades.

Resum

L'economia és la ciència que estudia les institucions —o mecanismes d'assignació de recursos— que coordinen les activitats humanes dirigides a la satisfacció de necessitats. Tradicionalment, l'economia s'havia limitat a l'estudi d'un mecanisme d'interacció social específic: el mercat. L'any 1960 Hurwicz presenta les eines teòriques per considerar sistemàticament mecanismes alternatius. A diferència del disseny d'una màquina, on la coordinació de totes les peces es posa sota el comandament d'una sola ment, el disseny d'un mecanisme econòmic ha de tenir presents dos aspectes fonamentals: a) no hi ha una unitat de decisió, sinó moltes, i cadascuna d'elles té els seus propis objectius que no han de coincidir per força, i b) la informació sobre les necessitats i objectius, els recursos disponibles i la tecnologia està dispersa entre els agents, i

cap d'ells no coneix totes les dades. La coherència en la presa de decisions fa imprescindible la comunicació. Els desenvolupaments teòrics de les darreres dècades han acabat donant la raó a Hayek quan ja l'any 1936 reclamava per a la dispersió de la informació un estatut epistemològic anàleg a la divisió del treball, com a pedra angular sobre la qual calia bastir l'economia com a ciència social.

Al final dels anys 1950, Hurwicz formalitza els fonaments teòrics del disseny de mecanismes econòmics descentralitzats on es consideren explícitament la dispersió de la informació i les limitacions dels agents econòmics per adquirir, processar i transmetre informació. Al final del 1960 arriba una segona onada innovadora: si la informació està dispersa, els agents poden tenir interès a no comportar-se d'acord amb les regles del joc i evitar els controls per impedir-ho. És, per tant, fonamental dissenyar mecanismes autoregulats en el sentit que els agents tinguin incentius a actuar d'acord amb les regles del joc i a proporcionar la informació apropiada. Aquest nou plantejament ha informat la pràctica totalitat de la teoria econòmica en les darreres dècades.